

סדר ה'למוד לשנה מעבדת כ"א אדר א':

ומחמת שהסטרא אחרא אורבת מאד על האדם וכל מה שהאדם עובר עברה יותר יונקת ממנו הסטרא אחרא יותר ובולעת אותו יותר רחמנא לצלן. ועל כן לפעמים הסטרא אחרא בולעת את האדם כל כך עד שמגיעת לעצם פנימיות קדשת יהדותו והיא מתחזקת ומתגברת לבלע גם נקדה זאת גם כן ומביאה אותו לידי עברה גדולה חס ושלום, כדי לבלע אותו לגמרי חס ושלום. אבל תכף כשהוא רוצה לבלע את עצם פנימיות קדשת יהדותו, אזי זאת הנקדה עומדת להסטרא אחרא בבית הבליעה שלה, כי זאת הנקדה של הפנימיות קדשתו הוא בעל כח גדול מאד ועל כן אי אפשר להסטרא אחרא לבלע אותה בשום אופן ולא די שאינה יכולה לבלע אותה, אף גם זאת הנקדה טובה עומדת להסטרא אחרא בבית הבליעה שלה, עד שהיא מכרחת לתן הקאות להקיא ולהוציא כל הקדשות שבלעה מזאת הנשמה:

ומזה בא מה שלפעמים האדם נתעורר בתשובה אחר כמה עברות, הינו כנ"ל, כי לפעמים עברה מביאה את האדם לתשובה, הינו על-ידי שנלכד באיזה עברה גדולה, רחמנא לצלן, על-ידי זה נתמרמר לבו ונתעורר בתשובה, עד שנעשה בעל תשובה גמור, וכל זה מחמת התגברות הנקדה שלו שהיא באמת בעל כח גדול, וכשהיא רוצה שהסטרא אחרא רוצה לבלע אותה לגמרי חס ושלום, אזי מתגברת כנגדה עד שמכרחת לתן הקאות ולהחזיר הקדשות שבלעה ממנו:

אך בודאי אין שום אדם יכול לסמוך על זה חס ושלום, כי האומר אהטא ואשוב אין מספיקין בידו לעשות תשובה, כי לפעמים

❦
❦
זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר
❦
❦

ה'תקעח ❦ צמח מזהרנית זצ"ל "צדק צני מקוה שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" ❦
 ❦ "חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ונצח" שע"י ישיבת תיקון המידות ❦

מִתְגַּבְּרֵת הַסְטֵרָא אַחֲרָא כָּל כָּךְ, עַד שְׂבֻלְעַת אוֹתוֹ בְּאַמַּת לְגַמְרֵי,
 כְּמוֹ שְׂמָצִינוּ כַּמָּה וְכַמָּה רְשָׁעִים שְׁלֵא שָׁבוּ בְּתִשׁוּבָה גַם לְבִסּוּף
 וְנִכְרְתוּ וְנֶאֱבְדוּ לְגַמְרֵי רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, כִּי זֶה סְתָרֵי דְרַכֵּי הַבְּחִירָה
 שְׂאִין שׁוֹם אָדָם יְכוֹל לְעַמֵּד עֲלֵיהֶם. בּוֹדָאי צְרִיכִין לְהִיּוֹת בּוֹרַח מִן
 הָעֵבְרָה בְּתַכְלִית הַבְּרִיחָה, אֲךְ אַחֲרֵי שְׂכַבְרַ עָבַר מֵה שְׁעֵבֵר חַם
 וְשָׁלוֹם, צָרִיךְ לִידַע וּלְהֶאֱמִין שְׂאִין שׁוֹם יֵאוּשׁ בְּעוֹלָם כָּלָל, וְאַפְלוּ
 אִם כְּבָר רָצָה לְהִתְגַּבֵּר אֶלְפִים פְּעָמִים לְהִיּוֹת אִישׁ כָּשֵׁר וְלֹא עֲלָתָהּ
 בְּיָדוֹ וְנָפַל לְמָה שְׁנָפַל, וְאַפְלוּ אִם נָפַל לְעֵבְרוֹת גְּמוּרוֹת וְחִמּוּרוֹת
 חַם וְשָׁלוֹם, אַף־עַל־פִּי־כֵן עֲדִין יֵשׁ לוֹ תַקּוּהָ כָּל עוֹד נִשְׁמָתוֹ בּוֹ.
 וְהַעֲקָר הוּא אֶמּוּנָה שְׂיִהְיֶה לוֹ אֶמּוּנָה שְׁלֵמָה בְּהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ
 וַיִּשְׁתַּדֵּל בְּכָל עֵז לְהִתְקַרֵּב לְצַדִּיק אֲמִתִּי וַיִּשְׁפֹּךְ שִׁיחוֹ לְפָנֵי הַשֵּׁם
 יִתְבָּרַךְ, שְׂיִגָּלָה לוֹ הַצַּדִּיק הָאֲמִתִּי כִּדִּי שְׂיִזְכָּה עַל יָדוֹ לְאֶמּוּנָה
 שְׁלֵמָה, וְאִזּוּ בּוֹדָאי יֵשׁ לוֹ תַקּוּהָ לְעוֹלָם יִהְיֶה אִיךְ שְׂיִהְיֶה, כִּי עַקֵּר
 הַכַּח לְעַמֵּד בְּנֶגֶד הַיָּצָר הָרָע הוּא עַל־יְדֵי אֶמּוּנָה שְׂהוּא כָּלָל וְעַקֵּר
 כָּל הַתּוֹרָה כְּלָהּ. [וְעֵינֵן גְּלוֹת וְגֵאָלָה אוֹת ו' צַדִּיק אוֹת נ"ט] (בְּרִכּוֹת
 הָרִיחַ הַלָּכָה ד' אוֹת א' ב'):

כּוֹ אֶפְלוּ כְּשֶׁהָאָדָם בְּגָלוֹת בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת אֶפְלוּ אִם נָפַל חַם
 וְשָׁלוֹם, עַד אִין תַּכְלִית גַּם שָׁם הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מְצַמְצֵם אֶת עֲצָמוֹ
 וּמִסְתִּיר אֶת עֲצָמוֹ בְּדַרְכֵי נִפְלְאוֹתָיו הָעֲצוּמִים וּמְזַכִּיר אוֹתוֹ בְּכָל
 פֵּעַם בְּכַמָּה וְכַמָּה רְמָזִים שׁוֹנִים בְּכָל יוֹם וּבְכָל מָקוֹם, כִּדִּי שְׂיִשׁוּב
 אֵלָיו וְאִזּוּ נִתְהַפֵּךְ הַכָּל לְטוֹבָה, שְׂדִיקָא עַל יְדֵי הַתְגַּבְּרוֹת הָרָע עֵינֵן
 וְהַבֵּעַל דְּבָר וְהַסְטֵרָא אַחֲרָא שְׁעַל־יְדֵי־זֶה נִתְמַעֵט וְנִתְצַמְצַם הָאוֹר
 מְאֹד, עַל־יְדֵי־זֶה דִּיקָא הַגִּיעַ טוֹבָה גְּדוֹלָה שְׂיִכּוֹלִין הַצַּדִּיקִים
 הַגְּדוֹלִים לְהִגְבִּיֵה וּלְהַעֲלוֹת גַּם הַנוֹפְלִים וְהִירוּדִים מְאֹד מְאֹד. כִּי
 עַל־יְדֵי שְׁנִסְתֵּר הָאוֹר כָּל כָּךְ עַל־יְדֵי רַבּוּי הַצַּמְצוּמִים עַד שְׂהִיָּה

קָשָׁה לְהַשִּׁיג וּלְהַבִּין הַרְמְזִים, וְהַצְדִּיקִים בְּרַבּוּי יַגִּיעַתְּם בְּמִסִּירַת
 נַפְשׁ זָכוּ לְהַשִּׁיג הָאֹר מִתּוֹךְ תַּקְרָף הַהִסְתָּרוֹת, עַל־יַד־יְזֶה זָכוּ
 לְהַשְׁגוֹת גְּדוּלוֹת, עַד שֶׁבְּעֵצָם חֲכָמָתָם הֵם מַלְבִּישִׁים לָנוּ הָאֹר
 בְּצַמְצוּמִים נִפְלְאִים בְּאֶפְן שְׁגָם כָּל אֶחָד בְּמִקּוּמוֹ יוּכַל לְהַגִּיעַ לוֹ
 הַרְמְזִים וְעֵצוֹת וְהַתְּעוּרוֹרוֹת בְּכָל מָקוֹם שֶׁהוּא, לְאַחֲזוֹ אֶת עֲצֻמוֹ
 בְּהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ תָּמִיד. כִּי הַהֶעָלָם הוּא בְּשִׁבִיל הַגְּלוּי פִּמּוּבָא בְּכַתְבֵי
 הָאֶר"י זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה, הֵינּוּ כָּל מַה שֶׁמְּעַלְיָמִין וּמְצַמְצָמִין הָאֹר
 בְּצַמְצוּמִים רַבִּים יוֹתֵר הַכֹּל נִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה עַל־יַד גְּדוּלֵי הַצְדִּיקִים,
 כִּי דִיקָא עַל־יַד־יְזֶה הֵם מְגַלִּין וּמְאִירִין לְיִשְׂרָאֵל אֹר הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ,
 שְׁנוּכַל לֵידַע וּלְזַכֵּר אוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּכָל מָקוֹם שֶׁהוּא. וְזֶה בְּחִינַת 'אִין
 מְעוּט אַחַר מְעוּט אֵלָא לְרַבּוּת', שְׁכָּל מַה שֶׁמְּמַעְטִין וּמְצַמְצָמִין
 הָאֹר בְּמְעוּט אַחַר מְעוּט, הַכֹּל הוּא רַק בְּשִׁבִיל לְרַבּוּת הָאֹר
 לְהַגְדִּילוֹ וּלְהַאֲירוֹ בְּלֵב יִשְׂרָאֵל עַל־יַד יְזֶה דִיקָא. (הַלְכוֹת בְּרַפְתַּת הָרֵאֵיָה
 הַלְכָה ה' אוֹת ט"ז):

כּוּ כְּשֶׁהָאָדָם עוֹלָה מִדְּרָגָא לְדְרָגָא בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם זֶה בְּחִינַת
 בְּרִיאַת חֲדָשָׁה, כִּי נַעֲשֶׂה בְרִיָּה חֲדָשָׁה מִמָּשׁ, בְּבְחִינַת: "אֲנִי הַיּוֹם
 יִלְדֶּתִיךָ" הַנֶּאֱמָר עַל הָאָדָם כְּשֶׁנַּעֲשֶׂה בְּרַ מְצוּה, דִּהֵינּוּ בֶן שְׁלֹשׁ-
 עֶשְׂרֵה שָׁנָה שְׁנַת־חַיִּב בְּמִצְוֹת, כְּמַבְאָר בַּזֶּהַר הַקָּדוֹשׁ, וְכִמוֹ כֵּן הוּא
 בְּכָל עַת שֶׁהָאָדָם מְקַדֵּשׁ וּמְטַהֵר עֲצֻמוֹ וּמְקַבֵּל עַל עֲצֻמוֹ עַל עִבּוּדַת
 הַשֵּׁם בְּיוֹתֵר, שְׂאֵז נֶאֱמָר עָלָיו, אֲנִי הַיּוֹם יִלְדֶּתִיךָ, כִּי נַעֲשֶׂה בְּרִיאַת
 חֲדָשָׁה מִמָּשׁ, וְעַל כֵּן קֵדָם שְׁזוּכָה לָזֶה לְעֵלוֹת מִדְּרָגָא לְדְרָגָא
 שִׁיְהִיָּה נַעֲשֶׂה בְרִיָּה חֲדָשָׁה, קֵדָם לָזֶה צָרִיךְ שִׁיְהִיָּה יְרִידָה שֶׁהוּא
 תְּכִלִּית הָעֲלִיָּה, כִּי הַיְרִידָה הִיא מְבְחִינַת הַצְמָצוּם שֶׁל הַחֶלֶל הַפְּנּוּי
 שֶׁהִיָּה צָרִיךְ לְהִיּוֹת קֵדָם הַבְּרִיאַת פִּידוּעַ, וְזֶה בְּחִינַת מְאָמַר
 רַבּוֹתֵינוּ זְכוּרֵנָם לְבִרְכָה: 'צְדִיקִים־תְּחַלְתָּן יִסּוּרִין וְסוּפְן שְׁלוּה', כִּי

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ה'תקפ"ג צמח מנהר צ"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב"ל"
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחת ונצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

היסורים באים מהצמצום שקדם לבריאה, וזה בחינת כל המניעות ועובים שיש להאדם קדם שזוכה לעשות איזה מצוה או דבר שבקדשה, כי בכל דבר שבקדשה בוראים עולמות פידוע ועל כן צריך שיהיה הצמצום קדם, וזה בחינת המניעות הקודמין להדבר שבקדשה (הלכות תפלת המנחה הלכה ד' אות ה):

כח בתחלה כשאדם מתחיל לעבד את השם יתברך ואזי הולך לו על-פי רב כסדר קצת ומתפלל ולומד ועוסק בעבודת השם. וזה בחינת 'שחרית' שהוא בחינת חסד ואז כל סדר התפלה באריכות קרבנות וקטרת וכו' וקריאת שמע ותפלה וכמו כן גם הוא מרבה אז בעבודת השם כל אחד לפי בחינתו, אבל על-פי רב אחר-כך נופל מעבודתו ומתחיל השם יתברך לנסות אותו ומתגרה בו הבעל דבר פידוע לכל מי שרוצה להכניס בעבודת השם ואזי עקר הנסיון של האדם. ואזי צריכין להתחזקות גדול מאד בלי שעור וערך ומספר להתחזק בכל פעם בעבודתו יתברך ולבלי לפל משום דבר שבועולם. והעקר שצריך להתגבר כנגד בחינת המחין דקטנות שהם מתגברין אז על האדם ורוצין להפילו בדעתו, כאלו אין לו עוד תקוה חס ושלום, אז למנעו מתפלה בכונה ושמחה וכיוצא בזה:

וכל זה הוא בחינת 'צהרים', זמן המנחה, שאז עקר אחיזת המחין דקטנות וצריך לקיים מאמר רבותינו זכרונם לברכה, 'לעולם יהא אדם זהיר בתפלת המנחה' הינו שאז צריכין לזהר ביותר להתחזק בתפלה ועבודת השם ולא יפל משום דבר שבועולם, רק ידע ויאמין בדברי הצדיקים אמתיים שצעקו בקול גדול וחזק, כי אין שום יאוש בעולם כלל כי לגדלתו יתברך אין חקר, ובגדל רחמיו יתברך יכול להפך הכל לגמרי מרע לטוב ומעוונות לזכיות

עַל־יְדֵי תְּשׁוּבָה כְּמֵאמֶר רַבּוֹתֵינוּ, זְכוּרָנָם לְבָרְכָהּ. וְכֵמוֹ כֵּן בְּכֹל־לַחַיִּי הָאָדָם שְׂיָמִי חַיָּיו נִקְרָאִים יוֹם וּמִיתָתוֹ וְהִסְתַּלְקוּתוֹ נִקְרָא לִילָהּ וְחַשְׁדָּה, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר: "עַד אֲשֶׁר לֹא תַחֲשֶׁד הַשָּׁמַשׁ":

וְעַל כֵּן אַחֲרֵי חֲצִי יָמָיו הוּא בְּחִינַת צְהָרִים זְמַן הַמְּנַחָה, וְעַל־פִּי רַב אֲזִי דִיקָא מִתְּגַבֵּר הַבַּעַל דְּדָבָר בְּיוֹתֵר וְיוֹתֵר. כִּי בְּיִדָּאֵי צְרִיכִין לְהַתְּחִיל עֵקֶר הָעֲבוּדָה בְּיָמֵי הַנְּעוּרִים דִּיקָא, "כִּי טוֹב לְגַבֵּר כִּי יִשָּׂא עַל מְנַעוּרָיו" וְיִנְקוּתָא כְּלִילָא דְּוִרְדָּא. אָבֵל אֶפְלוּ מִי שְׂזָכָה לְהַתְּחִיל בְּעֲבוּדַת הַשֵּׁם מְנַעוּרָיו, אֶפְעַל־פִּי־כֵן כְּשֶׁמִּגִּיעַ לְאִמְצַע יָמָיו וְרוּצָה לְהַגִּיעַ לְמָה שֶׁצָּרִיד לְהַגִּיעַ, אֲזִי עַל־פִּי רַב מִתְּגַבֵּר הַבַּעַל דְּדָבָר וּמִתְּפַשֵּׁט מְאֹד לְמַנְעוּ מִדְּרָךְ הַחַיִּים חֵם וְשָׁלוֹם, כֹּל שְׂכַן מִי שֶׁלֹּא הִתְחִיל כְּלָל בְּיָמֵי נְעוּרָיו וְכִשְׂרוּאָה שֶׁעָבְרוּ רַב שָׁנוֹתָיו וּמִהָרֶהֱרַ בְּתְּשׁוּבָה וְרוּצָה לְהַתְּחִיל אֲזִי בְּעֲבוּדַת הַשֵּׁם שְׂאֲזִי תִכְרַף מִתְּגַבֵּר עָלָיו הַבַּעַל דְּדָבָר וְאֵינוֹ רוּצָה לְהַנִּיחוֹ לְצֵאת מִתְּאוּתָיו וְרִשְׁתָּיו אֲשֶׁר נִלְכַּד בָּהֶם. וְעַל זֶה צוּעֵק הַפְּסוּק: "הַגִּידָה לִּי שְׂאֵהֲבָה נְפֹשֵׁי אֵיכָה תִרְעָה אֵיכָה תִרְבִּיץ בְּצָהָרִים" דִּיקָא, שְׂאֲזִי זְמַן הַמְּנַחָה הַנִּלְכָּד, וְעַל כֵּן צְרִיכִין לְהַרְבּוֹת בְּתַפְלָה בְּיָמֵי הַנְּעוּרִים שֶׁלֹּא יִפְלַל לְעוֹלָם מִעֲבוּדָתוֹ יִתְבַּרֵּךְ:

כִּי לְפַעְמִים הָאָדָם נוֹפֵל לְעַת זְקֵנוֹת, וּבְכַפָּרֵט כְּשֶׁכָּבַר הַיָּמִים בָּאִים וְהַגִּיעַ לְאִמְצַע יָמָיו וּמִתְּחִיל הַיּוֹם לְעֵרֹב, אֲזִי צָרִיד לְהִסְתַּכֵּל בְּעֲצֻמוֹ מְאֹד עַל אַחֲרֵיתוֹ וְסוּפוֹ וּלְהַתְּגַבֵּר בְּיוֹתֵר וְיוֹתֵר, כִּי אֲזִי הוּא בְּחִינַת צְהָרִים בְּחִינַת זְמַן הַמְּנַחָה שֶׁצְרִיכִין לְהִזְהָר בָּהּ בְּיוֹתֵר כִּי לְהַמְתִּיק הַדִּינִים שֶׁהוּא בְּחִינַת הַיָּצָר הָרַע שְׂאֵחִיזְתָּם מִמַּחִין דְּקִטְנוֹת בְּחִינַת זְמַן הַמְּנַחָה, וּלְקִשָּׁר עֲצֻמוֹ הַיָּטֵב לְצַדִּיקִים אֲמִתִּיִּים, שֶׁהֵם בְּחִינַת מְשֵׁה שְׁהֵם דִּיקָא יְכוּלִין לְהַמְתִּיק הַדִּין שֶׁל זְמַן הַמְּנַחָה בְּשָׂרְשׁוֹ הָעֲלִיוֹן. (עֵינ תְּפִלָּה אוֹת נ"א) שֵׁם הַלְכָה ה' אוֹת ח':

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ה'תקפ"ב - צמח מוהרנ"ת זצ"ל "צדק צמיח מקוה שד"ך צמד מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

כט מבאר בכתבי האר"י זכרוננו לברכה, מענין הצמצומים הנפלאים ברצוא ושוב מטי ולא מטי שהיה קדם הבריאה מה שבתחלה צמצם האור ואחר-כך התחיל להמשיך איזה בחינת אור, ואחר-כך חזר האור למקומו והשאיר רק איזה רשימה, כי לא היה אפשר עדין לסבל זה האור. ואחר-כך חזר והמשיך עוד הפעם איזה בחינת אור בצמצום חדש נפלא וחזר והעלימו, שלא יהיה רבוי אור וכן היה הרבה פעמים וכו' עד שנעשה בחינת חלל הפנוי. ואחר-כך המשיך אור המלכים ולא יכלו לקבל האור ונשברו ומתו וכו' עד שהתחיל עולם התקון. וכל השבירה היתה על-ידי שלא היה אתערותא דלתתא ועקר האתערותא דלתתא הוא על-ידי האדם הבעל בחירה דיקא. אבל מזה בעצמו הוא כל הבחירה, כי כל כח היצר הרע הוא מהשבירה, ועל-ידי שפנצחין את היצר הרע בבחירתו על-ידי זה מתקן השבירה על-ידי אתערותא דלתתא, ועל כן בהאדם תלויין תקון כל העולמות ועל כן נעשים אצל האדם כל הבחינה הנ"ל שהם בחינת הצמצומים הנ"ל, הינו מה שאור להביות הלב של איש הישראלי הוא בחינת אין סוף, כי אין סוף ואין תכלית לתשוקתו, וצריכין לצמצם להתלהבות וכו', ואלו הצמצומים נפלאים הנ"ל שהיו קדם כלל הבריאה, כלם בהכרח שיעברו על האדם שהוא גמר תקון שלמות הבריאה, כי כלם לא היו כי אם בשביל האדם שהוא יתקן הכל על-ידי אתערותא דלתתא דיקא. וזה בחינת מה שהשם יתברך מאיר פניו קצת ואחר-כך מסתיר אותו וכעין שאמרו רבותינו זכרונם לברכה, על פסוק: "אתם נצבים היום" היום הזה שהוא מאפיל ומאיר כך עתיד להאפיל ולהאיר לכם וכל זה נעשה בכל יום ובכל אדם ובכל זמן והכל בשביל הבחירה, כי על-ידי זה עקר

הבחירה על ידי ההתגלות וההעלמה שזה בחינת כלל העליות
והירידות שעוברין על האדם. ובשביל זה מי שרוצה לילך בדרכי
השם צריך להיות בקי בהלכה בקי בעיל בקי בנפיק בקי ברצוא
בקי בשוב, הינו לחזק עצמו בהשם יתברך בכל מה שעובר עליו,
ולידע כי ההעלמה והצמצום הוא תכלית ההתגלות. רק שמחמת
שהצמצומים משם שרש אחיזת הדינים והיצרין רעין שמהם כל
המחשבות רעות המתגריין בהאדם, על בן צריכין להזהר מאד
לברח מהם ולהמשיך בלבו מחשבות קדושות איך לעבד את השם
יתברך. ועל ידי כל זה זוכה לעבד את השם יתברך בהדרגה
ובמדה, עד שעל ידי זה יתגלה אלהותו ומלכותו יתברך לכל באי
עולם ויתתקן העולם בשלמות על ידי אתערותא דלתתא של
האדם הבעל בחירה דיקא. וזה עקר חדוש מעשה בראשית, שבכל
יום שהשם יתברך מאפיל ומאיר יוצר אור ובורא חשך וכו', הכל
נמשך מבחינת הצמצומים הנ"ל של תחלת הבריאה, שעל ידי זה
היה כל בריאת העולם וקיומו עד עתה. והעקר בשביל האדם
הבעל בחירה שאליו נמסר הכל להמשיך אלהותו והתגלות
מלכותו על ידי הצמצומים הנ"ל כפי בחירתו, והעקר שצריך
לצמצם אור התלהבות לבבו שלא יהיה בבחינת הריסה חס
ושלום, ואחר כך צריך לזהר להתגבר על המחשבות רעות
ולהמשיך רק מחשבות טובות, עד שיעבד השם יתברך בהדרגה
ובמדה שזה בחינת בריאת וקיום העולמות כנ"ל:

וכל זה נעשה גם אצל הצדיקים בכל דרגא ודרגא, כי גם עליהם
עוברים עליות וירידות הרבה אך שהוא בדקות מאד בחינת
חשבת המחין והארתו, וגם זה בדקות גדול מאד ובקדשה גדולה.
אך ביותר צריכין תקונים אלו לאותן שכבר עברו על מצוות

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ה'תקפ"ד - צמח מנחה רנ"ת זצ"ל "צדק צני מלכה שדך צמד מספרי רבנו יהיה תיקון רכ"ל" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

הַתּוֹרָה חַס וְשָׁלוֹם, וְצָרִיכִין לָשׁוּב בְּתִשׁוּבָה וְהַכֵּל בְּכַח הַצְּדִיקִים
הַגְּדוֹלִים שְׁמֵמְשִׁיכִין רַחֲמָיו יִתְבָּרַךְ גַּם עֲלֵיהֶם וּמְאִירִין בְּלִבָּם
עֲצוֹת עֲמֻקּוֹת וְהַתְּחִזְקוֹת נִפְלְאוֹת בְּכָל פַּעַם, בְּאִפְסוֹן שְׂיִזְכוּ לָשׁוּב
בְּכָל פַּעַם מִכָּל מָקוֹם שֶׁהֵם. אֲבָל אֶף-עַל-פִּי-כֵן בְּהִכָּרַח שִׁיחִיָּה לָהֶם
אִיזָה אֶתְעָרוּתָא דְלִתְתָּא כִּי בְּלֹא זֶה אִי אֶפְשָׁר, וְזֶה בְּחִינַת כָּל
הָעֲלִיּוֹת וִירִידוֹת אֲלֵפִים וּרְבֻבוֹת שְׁעוֹזְבֵרִין עַל כָּל אָדָם וְאֶפְלוֹ עַל
הָרַחֲוִקִים מְאֹד מִהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ. כִּי גַם הֵם יֵשׁ לָהֶם בְּחִינַת עֲלִיּוֹת
וִירִידוֹת כִּי גַם אֲצֵלָם אִין יוֹם דְּזֻמָּה לְחִבְרוֹ וְאֶפְלוֹ בְּיוֹם אֶחָד יֵשׁ
לְכָל אֶחָד כַּמָּה שְׁנוּיִים לְאִין מִסְפָּר. וּבְפָרְט אֵלּוֹ הַמִּתְעוֹרְרִים לָשׁוּב
לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וּלְהַתְקַרֵּב לְהַצְּדִיקִי אֲמַת וְהֵם חֲלוּשֵׁי כַח מְאֹד
וְהַבַּעַל דְּבָר מִתְגַּבֵּר עֲלֵיהֶם וְחוֹתֵר תַּחְתִּיָּהֶם וְרוֹצֵה לְהַפִּילָם חַס
וְשָׁלוֹם, וְהֵם מְתִינְגְעִים לְהַתְגַּבֵּר וַיֵּשׁ לָהֶם שְׁנוּיִים בְּחִינַת עֲלִיּוֹת
וִירִידוֹת בְּלִי שְׁעוֹר, בְּחִינַת יַעֲלוּ שָׁמַיִם יִרְדּוּ תְּהוֹמוֹת וְכוּ', וְעַל כָּל
זֶה צָרִיכִין הַתְּחִזְקוֹת גְּדוֹל וְעֲצוֹם מְאֹד וְהָעֶקֶר בְּכַח הַצְּדִיקִים
שְׁכָבֵר עֲמָדוֹ בְּמִלְחָמָה שֶׁל זֶה הָעוֹלָם כָּרְאוּי בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת
וְהֵם מוֹדִיעִים לָנוּ שְׂאִין שׁוֹם הַתְּעוֹרְרוֹת לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ נֶאֱבָד אֶפְלוֹ
מִשְׁאוֹל תַּחְתִּיּוֹת וּמִתְחַתְּיוֹ, אֲדַרְבָּא, עַל-יְדֵי-זֶה נַעֲשִׂים תְּקוּנִים
נִפְלְאִים עַל-יְדֵי גְדוֹלֵי הַצְּדִיקִים שְׁמֵלְקָטִים כָּל הַנְּקֻדוֹת טוֹבוֹת שֶׁל
בְּחִינַת הַתְּעוֹרְרוֹת הִלְלוּ וּמִתְקַנְיִן אוֹתָם, וּבּוֹנִים מֵהֶם תְּקוּנִים
נִפְלְאִים, אֵךְ הָעֶקֶר שֶׁלֹּא יִהְיוּ חוֹלְקִים עַל כָּל פָּנִים עַל הַצְּדִיקִים
הַנִּ"ל רַק אֲדַרְבָּא, לְקַיִם דְּבִרְיָהֶם וּלְהַתְעוֹרֵר בְּכָל עֵת מִחֲדָשׁ לְהַשֵּׁם
יִתְבָּרַךְ וְאִזּוּ יִזְכוּ סוּף כָּל סוּף לְאַחֲרִית טוֹב וַיִּהְיֶה לָהֶם חֵלֶק גְּדוֹל
בְּבְחִינַת אֶתְעָרוּתָא דְלִתְתָּא שְׁעַל-יְדֵי-זֶה תְּקוּן כָּל הָעוֹלָמוֹת.

(הַלְכוֹת תְּפִלַּת הַמְּנַחָה הַלְכָה ז' אוֹת כג):

ל מְבַאֵר בְּכַתְּבֵי הָאֵר"י זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה, שֶׁתְּחַלֵּת הַבְּרִיאָה הִיא

על-ידי כּמָה צְמוּמִים שְׁכַבְיָכֹול, הַמְּשִׁיךְ הָאֹר בְּאִיזָה בְּחִינָה
וְאַחֲר־כֵּן הֶעֱלִימוֹ וְכֵן כּמָה וְכּמָה פְּעָמִים בְּכּמָה דְּרָכִים וְעַל-יַד־יָזָה
דִּיקָא נִתְּהוּוּ הַכֵּלִים שְׁיֻכְלוּ לְקַבֵּל הָאֹר. וְכֵל זֶה הוּא סוּד מִיתַת
הַמְּלָכִים וְתַקוּנָם שְׁדִיקָא עַל-יַד־י הַשְּׁבִירָה וְהַמִּיתָה נִמְשָׁךְ אַחֲר־כֵּן
עוֹלָם הַתְּקוּן בְּתוֹסְפוֹת אֹר נִפְלָא יוֹתֵר כִּמּוּבָן בְּכַתְּבִים. אֲבָל עֵקֶר
הַכֵּל הִיָּה תְּלוּי בְּהָאָדָם הַבֶּעַל בְּחִירָה, כִּי הוּא הִיָּה צָרִיךְ לְתַקֵּן הַכֵּל
עַל-יַד־י אֶתְעָרוּתָא דְלַתְתָּא, וְעַל כֵּן עָתָה גַּם כֵּן הָעֵקֶר תְּלוּי
בְּתִשׁוּבָה שֶׁל הָאָדָם. כִּי בְּהִכָּרַח שִׁיְהִיָּה עַל כָּל פָּנִים אִיזָה
הַתְּעוֹרְרוֹת בְּעֶלְמָא שֶׁהוּא בְּחִינַת אֶתְעָרוּתָא דְלַתְתָּא וְעַל כֵּן אֵין
לָךְ דְּבַר שְׁעוּמֵד בְּפָנֵי הַתְּשׁוּבָה וְעַד יוֹם מוֹתוֹ תִּחַכְּהָ לוֹ וְכוּ'. כִּי
אֲפִלוּ אִם חָטָא כְּמוֹ שְׁחָטָא אֲלָפִים פְּעָמִים עִם כָּל זֶה בְּכָל פְּעַם
שְׁמַתְעוֹרֵר בְּאִיזָה הַתְּעוֹרְרוֹת לְשׁוּב אֵל הַשֵּׁם אֵין שׁוּם הַתְּעוֹרְרוֹת
נִצְּבָד, כְּמוֹ שְׁכַתּוּב בַּזֵּהר הַקָּדוֹשׁ: 'לִית רְעוּתָא טָבָא דְאֶתְאַבִּיד',
כִּי עַל-יַד־י הַתְּשׁוּבָה נִתְּהַפְּכִין הָעוֹנוֹת לְזַכִּיּוֹת, כִּי נַעֲשֶׂה תְּקוּן
עַל-יַד־י הַקְּלוּלִים, כִּי כָּל מָה שְׁקָלְקַל וְהַמְּשִׁיךְ הָאֹר לְמָקוֹם
שֶׁהַמְּשִׁיךְ שְׁזָה עֵקֶר הַקְּלוּל, אֲבָל אַחֲר־כֵּן כְּשֶׁנִּתְּעוֹרֵר בְּתִשׁוּבָה
הוּא מְקַיֵּם הַכֵּל וְאֵין נַעֲשֶׂה עַל-יַד־י זֶה דִּיקָא כֵּלִים חֲדָשִׁים וְנִמְשָׁךְ
לְתוֹכָן אֹר חֲדָשׁ וְנִפְלָא. כִּי עַל-יַד־י שֶׁהַמְּשִׁיךְ הָאֹר לְמָקוֹמוֹת גַּסִּים
וְכוּ' עַל-יַד־י זֶה נִתְּעַבּוּ הַכֵּלִים וַיְכּוּלִים אַחֲר־כֵּן לְזַכְּכֵן, עַד שִׁיתְּהַפֵּךְ
הַכֵּל לְטוֹבָה שְׁדִיקָא עַל-יַד־י זֶה יִתְּהוּוּ כֵּלִים נִפְלָאִים לְקַבֵּל הָאֹר
חֲדָשׁ שְׁלָא הָיוּ יְכּוּלִים לְקַבֵּל מִקֵּדָם כִּי לֹא הִיָּה אֶפְשָׁר לְהַתְּהוּוֹת
הַכֵּלִים כִּי־אִם עַל-יַד־י זֶה שְׁזָהוּ בְּחִינַת יְרִידָה תְּכֵלִית הָעֲלִיָּה,
עוֹנוֹת נִתְּהַפְּכִין לְזַכִּיּוֹת, הַתְּרַחֲקוֹת תְּכֵלִית הַתְּקָרְבוֹת. שְׁכָּל זֶה
הוּא בְּחִינַת תְּקוּן מִיתַת הַמְּלָכִים שְׁדִיקָא עַל-יַד־י מִיתַתָם וְשְׁבִירַתָם
נִמְשָׁךְ 'אֹר מ"ה הַחֲדָשׁ הַגָּדוֹל בְּיוֹתֵר כִּמּוּבָן בְּכַתְּבִים. אֲבָל כָּל זֶה

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ה'תקפו - אמר מוהר"ש זצ"ל "צדק מצוי מקוה שיהיה מצדד מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ונצח" שע"י ישיבת תיקון המידות -

לֹא כָּל אָדָם זֹכֶה כִּי אִם בְּכַח הַצְּדִיקִים הַגְּדוֹלִים שְׂיֻדְעִים סוּד זֶה לְעִמְקוֹ, שֶׁהֵם יְכוּלִים לְעוֹרֵר בְּנֵי אָדָם לְתִשׁוּבָה וּלְחִזּוּק אֶת כָּל אֶחָד וְלְהַעֲלוֹת כָּל מִינֵי הַתְּעוֹרְרוֹת בְּעֶלְמָא כָּל נִקְדָּה וּנְקֻדָּה טוֹבָה וּלְתַקֵּן עַל-יְדֵי-זֶה כָּלִים נִפְלְאִים בְּאִפְּן שִׂיתִתְקֵן כָּל אֶחָד בְּיִתְרָ שְׂאֵת עַל כֵּן צְרִיכִין לְחַפֵּשׂ מְאֹד אַחַר צְדִיק כְּזֶה שְׂיֻכַּל לְעַסֵּק בְּתַקוּנֹו, וְהַחֲפוּשׁ וְהַבְּקָשָׁה בְּעֶצְמָה הִיא טוֹבָה גְּדוֹלָה מְאֹד לְנִצָּח אֲפִלוּ אִם קִלְקַל כְּמוֹ שְׂקָלְקַל. כִּי הַצְּדִיקִים הַגְּדוֹלִים זָכוּ לְמָה שְׂזָכוּ עַל-יְדֵי אֲתַעֲרוּתָא דְלִתְתָּא שְׂלָהֶם בְּתַכְלִית תַּכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת. וְעַל כֵּן עָשׂוּ כָּלִים נִפְלְאִים וְנוֹרְאִים מְאֹד שְׂיֻכּוּלִים לְתַקֵּן כָּל הַקְּלוּלִים שְׂבְּעוּלָם רַחֲמָנָא לְצַלָּן, רַק אַף-עַל-פִּי-כֵן צְרִיכִין עַל כָּל פְּנִים אִיזָה הַתְּעוֹרְרוֹת בְּעֶלְמָא שֶׁל הָאָדָם בְּעֶצְמוֹ, כִּי בְּלִי שׁוּם הַתְּעוֹרְרוֹת כָּלִל אִי אֶפְשָׁר לְתַקְּנוּ כְּרָאוּי. וַיִּזְהַר בְּנִפְשׁוֹ עַל כָּל פְּנִים שְׂלֵא יְהִיָּה לִּי וְחוֹלֵק חֵם וְשָׁלוֹם, עַל הַצְּדִיק הָעוֹסֵק בְּתַקוּנֹו. וְזֶה בְּחִינַת מַעֲלַת הַתְּשׁוּבָה שְׂהַפְּלִיגוּ בָּהּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרָנָם לְבָרְכָהּ מְאֹד; "שְׂבְּמָקוֹם שְׂבִיעֵלִי תְשׁוּבָה עוֹמְדִים" וְכוּ'. וְכֵן אָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרָנָם לְבָרְכָהּ: 'שְׂמַנְעֵת עַד כִּסָּא הַכְּבוֹד'. כִּי דִיקָא מַחֲמַת שְׂיִרְד לְמָקוֹמוֹת נְמוּזִים וּמַגְשָׁמִים כְּאֵלֶּה וְהַתְּגַבֵּר בְּכַח הַצְּדִיק לְעֲלוֹת מִשָּׁם עַל-יְדֵי-זֶה דִיקָא נַעֲשִׂים כָּלִים נִפְלְאִים לְקַבֵּל הָאֹר הַנִּפְלָא, מַה שְׂאִין צְדִיקִים גְּמוּרִים יְכוּלִים לְקַבֵּל אֹר כְּזֶה מַחֲמַת שְׂאִין לָהֶם כָּלִים כְּאֵלוֹ:

וְכָל זֶה אִי אֶפְשָׁר לְזַכּוֹת כִּי אִם בְּכַח הַצְּדִיקִים הַגְּדוֹלִים שֶׁהֵם עֹקֵר הַבְּעֵלִי תְשׁוּבָה כִּי הֵם הַבְּעֵלִים שֶׁל תְּשׁוּבָה וְכָל מִי שְׂחָם עַל חֲיָיו וְרוּצָה לְשׁוּב בְּתִשׁוּבָה, צְרִיךְ לְקַבֵּל מֵהֶם. כִּי הֵם אַף-עַל-פִּי שְׂלֵא טָעְמוֹ טָעַם חֲטָא מִעוּלָם אַף-עַל-פִּי-כֵן הֵם עוֹשִׂים תְּשׁוּבָה בְּכָל פֶּעַם עַל הַשְּׂגָתָם הָרָאוּשׁוֹנָה, וְגַם הֵם יוֹרְדִים לְמָקוֹמוֹת נְמוּזִים מְאֹד בְּכּוֹנָה בְּשִׁבִיל לְהַעֲלוֹת הַנִּפְשׁוֹת מִשָּׁם וּלְהַחֲזִירָם בְּתִשׁוּבָה,

שְׁזָה בְּחִינַת: וְאֲנִי יְדֵי מְלַכּוֹת בְּדָם וּבְשִׁפִיר וְכוּ' כְּדֵי לְטַהֵר' וְכוּ'.
 וּבְכַח אֱלוֹ הַצְּדִיקִים יֵשׁ תִּקְוָה לְכֹל מִי שִׁיאֲחִז בָּהֶם שִׁיעֲלָה מֵעַמֻּק
 יְרִידָתוֹ לְעֲלִיָּה גְדוּלָּה וְשִׁיְהִיֹּנָה נַעֲשִׂים עַל־יְדֵי־זֶה דִּיקָא כְּלִים נְפֻלָּאִים
 לְקַבֵּל אֹר הָאֵין סוּף כְּרָאוּי. רַק הָעֵקֶר שִׁישְׁמַע לְדַבְרֵיהֶם וְיִלְךְ
 בְּדַרְכֵיהֶם מֵעַתָּה עַל כָּל פָּנִים וְיִסְלַק חֲכָמָתוֹ כְּאֵלוֹ אֵין לוֹ שׁוֹם שְׁכַל
 רַק יְבַטֵּל דַּעְתּוֹ לְגַמְרֵי נְגַדָם וְאִז יִזְכֶּה בְּוִדְאֵי לְאַחֲרִית טוֹב כַּנ"ל
 (שָׁם הִלְכָה ז' אוֹת ל"ב נ"ב):

לֹא אָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרָנָם לְבִרְכָה, בְּמִדְרָשׁ עַל פְּסוּק: "וְאֲנִי בְּרַב
 חֶסֶדְךָ אָבִיא בֵיתְךָ" וְכוּ' הַנְּסֻמְךָ אַחַר פְּסוּק: "תִּאֲבֹד הַזְּכָרִי כְּזָב"
 וְכוּ', שְׁזָה אָמַר דָּוִד עַל דּוֹאֵג וְאַחֲרֵיהֶם עָלְיוֹ. עַל זֶה סִיּוֹם:
 "וְאֲנִי כַּאֲשֶׁר עָשׂוֹ כֵּן עָשִׂיתִי". אֵךְ "בְּרַב חֶסֶדְךָ אָבִיא בֵיתְךָ" וְכוּ',
 וְכֵן צָרִיךְ כָּל אָדָם לִזְמַר עַל נַפְשׁוֹ בְּפֶרֶט כְּשִׁיֹּדַע בְּנַפְשׁוֹ בְּאַמְת
 כְּאִב עֲוֹנוֹתָיו, אֲזִי צָרִיךְ לְהַחֲיוֹת אֶת עֲצָמוֹ וּלְחַזֵּק נַפְשׁוֹ מְאֹד
 בְּהַחֲסָדִים שֶׁעָשָׂה עִמּוֹ הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ שְׁזָכָה לְהִתְקַרֵּב לְצַדִּיק הָאֱמֶת
 וְעַל כָּל פָּנִים שְׂאִינוֹ חוֹלֵק עָלְיוֹ וְזוֹכָה לְהַכְלִיל בְּתוֹךְ הַיְשִׁיבָה
 הַקְּדוּשָׁה וְהַבֵּית הַמְּדַרְשׁ הַקְּדוּשׁ שֶׁל הַקְּבוּץ הַקְּדוּשׁ שֶׁל הַצְּדִיק
 הָאֱמֶת, וְלִזְמַר לְנַפְשׁוֹ וְאֲנִי כַּאֲשֶׁר עָשׂוֹ הַחוֹלְקִים כֵּן עָשִׂיתִי גַם אֲנִי,
 אֵךְ אֶף־עַל־פִּי־כֵן בְּרַב חֶסֶדְךָ שֶׁגָּמַלְתָּ עָלַי 'אָבִיא בֵיתְךָ' הֵינּוּ לְבֵית
 הַמְּדַרְשׁ הַנ"ל שֶׁעַל־יְדֵי־זֶה כָּל תְּקוּוֹתַי לְנַצַּח:

כִּי בְּאַמְת נִמְצָא בְּכָל דּוֹר יְשִׁיבָה שֶׁל תְּלַמִּידִים עִם רַבִּי אֱמֶת
 שֶׁעוֹסְקִין בְּבֵית־הַמְּדַרְשׁ שֶׁלָּהֶם בְּחִדוּשֵׁי תוֹרָה אֱמֶתִיּוֹם, שֶׁיִּכּוֹלִין
 לְקַרֵּב לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ כָּל הַנְּפֻשׁוֹת הַרְחוקוֹת מְאֹד עַד שֶׁקָּשָׁה
 לְתַפְסָם וּלְקַרְבָם אֵל הַקְּדוּשָׁה. וְיֵשׁ שְׁנַפְלוֹ לְעַמֻּק הַכְּבָא בְּעַמֻּק
 הַגִּיהֶנֶם וּבְשִׂאוֹל תַּחֲתִיּוֹת עַל־יְדֵי מַעֲשֵׂיהֶם הָרָעִים, וְהָעֵקֶר עַל־יְדֵי
 רַבּוֹי זְהֻמַּת הַמַּחֲשָׁבוֹת רָעוֹת שֶׁלָּהֶם בְּפֶרֶט בְּתַאֲוֹת נְאוּף שְׁזָה

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ה'תקפח - צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מלכה שידך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

עַקֵּר הַיֵּצֵר הָרָע כְּמִבְאֵר בְּזֵהַר הַקָּדוֹשׁ. עַד שְׂיֵשׁ יֵצֵר הָרָע שֶׁהוּא מְנַוֵּל מִמֶּשׁ שֶׁהוּא מָאוּס וּמְזוּהָם מְאֹד וּמִי שֶׁפּוֹגֵעַ בּוֹ הַמְּנַוֵּל הַזֶּה חָם וְשָׁלוֹם, אֲזַי קָשָׁה לוֹ לְהִנָּצֵל מִמֶּנּוּ, כִּי הוּא מְנַוֵּל וּמְזוּהָם מְאֹד וְכָרוּךְ מְאֹד אַחֲרֵי הָאָדָם הָרוּצָה לְתַפְסוֹ בְּמִצְוֹתָיו וּפּוֹגֵעַ בְּהָאָדָם בְּכָל עֵת וְהוּא עַקֵּר הַפְּגַע רַע שֶׁאֵנוּ מִתְּפַלְּלִים בְּכָל יוֹם לְהִנָּצֵל מִמֶּנּוּ. וְעַל זֶה אָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֵנָם לְבִרְכָה: 'אִם פָּגַע בְּךָ מְנַוֵּל זֶה-מְשִׁיבָהוּ לְבֵית הַמְּדַרְשׁ, כִּי זֶה עַקֵּר הַתְּקוּן שֶׁיִּמְשִׁיךְ מִחֲשִׁבְתּוֹ לְתוֹךְ הַבַּיִת הַמְּדַרְשׁ הַקָּדוֹשׁ הַזֶּה, שֶׁעַל-יְדֵי-זֶה בְּעֲצָמוֹ שִׁיזְכִּיר אֶת עֲצָמוֹ שֶׁהוּא בְּכָלֵל הַקְּבוּץ הַזֶּה לְעַל-יְדֵי-זֶה; 'אִם אָבֵן הוּא נִמּוּחַ וְכוּ', כִּי מִבֵּית הַמְּדַרְשׁ הַזֶּה לֹא יוֹצֵא מֵעֵין קָדוֹשׁ וְטָהוֹר כְּזֶה שֶׁיִּכּוֹל לְטָהֵר כָּל הַנְּפָשׁוֹת הַיְרֻדוֹת מְאֹד עַל-יְדֵי הָעֲצוֹת עֲמֻקּוֹת וְקָדוֹשׁוֹת הַנוֹבְעִים מִמֶּנּוּ וְלִהְיוֹתָם מֵעַמְּקַי הַבְּכָא וְלִהְשִׁיבָם לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ: